

Sygn. akt **III K 1908/21** (w brzmieniu po sprostowaniu)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2022r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Sylwia Rehlis
Protokolant	Joanna Walecki

po rozpoznaniu w dniach 13 stycznia 2022r., 3 lutego 2022r. i 10 marca 2022r. sprawy

B. K. (K.) c. E. i T. ur. (...) w K.

oskarżonej o to, że

w okresie od 7 lutego 2020 roku do 28 września 2020 roku w C. uchylała się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) dnia 29.03.2010 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 1115/09/10, na mocy którego zobowiązana była do płacenia alimentów w kwocie 500 zł na rzecz syna P. P., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, przez co naraziła go na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych

tj. o czyn z art. 209 § 1a kk

1) uznaje oskarżoną **B. K. (K.)** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 209 § 1a kk i za to na mocy art. 209 § 1a kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 120,00 (stu dwudziestu) złotych oraz wydatki postępowania w wysokości 70,00 (siedemdziesięciu) złotych.

Sędzia

Sygn. akt **III K 1908/21**

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1908/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. **USTALENIE
FAKTÓW**

o.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	B. K.	w okresie od 7 lutego 2020 roku do 28 września 2020 roku w C. uchylała się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem Sądu Rejonowego (...) dnia 29.03.2010 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 1115/09/10 , na mocy którego zobowiązana była do płacenia alimentów w kwocie 500 zł na rzecz syna P. P., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych,	

		przez co naraziła go na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. B. K. jest matką małoletniego P. P. (15 lat) pochodzącego ze związku z J. P.. Wyrokiem Sądu Rejonowego (...) dnia 29.03.2010r, sygn. akt IV RC 1115/09/10, B. K. została zobowiązana do łożenia na utrzymanie syna P. P. alimentów w kwocie po 500 złotych miesięcznie. W okresie od 7 lutego 2020 roku do 28 września 2020 roku w C. uchylała się od wykonania ciążącego na niej z mocy ustawy obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna P. P. określonego co do wysokości ww. wyrokiem. Powstała w ten sposób łączna wysokość zaległości przekroczyła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraziła małoletniego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	zeznania świadka J. P.	k. 16v-17, 90v-91	
odpis wyroku	k. 5		
zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami	k. 1-7		

<p>2. B. K. w w.w okresie nie pracowała, jedynie przez 4 dni figurowała jako zarejestrowana w urzędzie od 19 do 23 czerwca 2020 roku. Jako powód wskazano podjęcie pracy, lecz faktycznie oskarżona nie została zatrudniona, a egzekucja alimentów nadal pozostawała bezskuteczna. W okresie całego roku 2020 uiściła tylko raz w 3 lutego 2020 roku tytułem alimentów kwotę 100 złotych. Egzekucja komornicza względem ww. jest natomiast bezskuteczna, z uwagi na brak legalnego zatrudnienia. W przedmiotowym czasookresie nie była ona też pozbawiona wolności.</p>	<p>wyjaśnienia B. K.</p>	<p>k. 33</p>	
<p>informacja z PUP</p>	<p>k. 8</p>		
<p>informacja komornika</p>	<p>k. 9, 11-13</p>		
<p>zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami</p>	<p>k. 1-5</p>		
<p>karta świadczeń i wypłaty alimentów</p>	<p>k. 6-7</p>		
<p>3. P. P. od narodzin zamieszkuje wraz ojcem, który posiada jeszcze dwójkę synów z tego samego związku. B. K. nie przekazuje ojcu małoletniego żadnych pieniędzy na utrzymanie ich wspólnego dziecka. W zasadzie nie utrzymuje z</p>	<p>zeznania J. P.</p>	<p>k. 16v-17, 90v-91</p>	

<p>synami żadnego kontaktu, dopiero w trakcie pobytu w zakładzie karnym wykonała okazjonalnie telefon do syna. B. K. nigdy nie łożyła na utrzymanie syna i od 2010 roku J. P. otrzymuje alimenty z Funduszu Alimentacyjnego.</p> <p>J. P. w okresie objętym zarzutem pracował jedynie dorywczo, utrzymywał się z prac sezonowych oraz drobnych prac jakie wykonywał dla innych. Z tego tytułu osiągał miesięczne dochód w wysokości 2.000 złotych w zależności od przepracowanego czasu. Dodatkowo otrzymywał zasiłek rodzinny (128 złotych), alimenty z Funduszu Alimentacyjnego (500 złotych) oraz świadczenia z programu 500+ (500 złotych). Ponosi przy tym koszty związane z utrzymaniem mieszkania jak choćby czynsz - 150 złotych, prąd - 350 złotych i woda - 100 złotych.</p>			
<p>zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami</p>	<p>k. 1-7</p>		
<p>4. Oskarżona była w przeszłości wielokrotnie karana za to samo przestępstwo z art. 209 § 1a kk .</p>	<p>dane o karalności</p>	<p>k. 103-104</p>	
<p>odpisy wyroków Sądu Rejonowego w. (...)</p>	<p>k. 61,63,65</p>		

o.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	---	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	---	---	
2. OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2	częściowo wyjaśnienia B. K.	Oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu, wskazując przy tym, że alimenty nie były płacone w ogóle. Powyższym wyjaśnieniom, ograniczającym się do uznania swojego sprawstwa, jak i odniesieniu się do faktu pozostawania bez pracy, sąd dał wiarę, gdyż znajdują one swoje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w szczególności w zeznaniach ojca	

		małoletniego oraz zgromadzonej dokumentacji.	
1, 3	zeznania J. P.	Logiczne, spójne i konsekwentne w trakcie całego postępowania sądowego. Świadek opisał powody rozstania z matką synów oraz wskazał dochody z jakich utrzymywał pokrzywdzonego w okresie zarzutu. Świadek nie ukrywał, że przed znalezieniem stałej pracy, a więc do 2021 roku, pracował tylko dorywczo i korzystała z pomocy finansowej instytucji socjalnych, dzięki którym był wówczas w stanie utrzymać rodzinę. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż znajdują one odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie.	
1, 2, 3	zawiadomienie o przestępstwie z załącznikami, karta świadczeń i wypłaty alimentów	Informacja organu administracji publicznej. Znajduje odzwierciedlenie w pozostałych dokumentach zgromadzonych w sprawie, w tym orzeczeniach sądowych. Stanowią dowód tego, że J. P. korzystał z pomocy finansowej funduszu alimentacyjnego. Brak podstaw do kwestionowania.	
2	informacja komornika	Dokument urzędowy potwierdzający czynności	

		podjęte przez komornika sądowego w trakcie postępowania egzekucyjnego. Dowód stanu rosnącej zaległości alimentacyjnej. Brak podstaw do kwestionowania.	
2	pismo PUP	Dokument urzędowy stanowiący wyciąg z rejestru prowadzonego przez organ administracji publicznej. Brak podstaw do kwestionowania.	
4	dane o karalności	Dane te są rzetelnym i wiarygodnym źródłem, sporządzonym przez odpowiednie, uprawnione do tego organy w zakresie informacji dotyczących uprzedniej karalności oskarżonej. Potwierdzono, że już pięciokrotnie została ona uznana za winnego popełnienia przestępstwa uchylania się od ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego. Brak podstaw do kwestionowania.	
4	odpisy wyroków Sądu Rejonowego w. (...)	Dokumenty urzędowe. Z odpisów wyroków znajdujących się w aktach sprawy wynika w sposób niezaprzeczalny, że oskarżona już wielokrotnie skazana była za czyn nie alimentacji. Brak podstaw do kwestionowania.	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1,2	częściowo wyjaśnienia B. K.	Sąd odmówił waloru wiarygodności w tej części wyjaśnień oskarżonej, w których twierdzi, że przez pandemię nie mogła podjąć zatrudnienia. Otóż sam stan epidemii w istocie ograniczył możliwość zarobkowania w pierwszych miesiącach 2020 roku, tym niemniej nie sposób dać wiary oskarżonej, że aktywnie poszukiwała ona pracę skoro od lat nie podejmowała żadnego legalnego zatrudnienia. Co więcej, nie zgłosiła się nawet do urzędu pracy, aby aktywnie poszukiwać zatrudnienie, a kiedy nawet uczyniła to 19 czerwca 2020 roku, to już po 3 dniach, tj. 23 czerwca 2020 roku została wykreślona z rejestru osób bezrobotnych po rzekomym podjęciu zatrudnienia. Nic zatem nie wskazuje, aby oskarżona podejmowała zatrudnienie, chcąc wywiązywać się z nałożonego na nią obowiązku alimentacyjnego.	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	B. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, iż oskarżona w okresie od 7 lutego 2020 roku do 28 września 2020 roku w C. uchylała się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem Sądu Rejonowego (...) dnia 29.03.2010 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 1115/09/10, na mocy którego zobowiązana była do płacenia alimentów w kwocie 500 zł na rzecz syna P. P., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek zaległości stanowiła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, przez co naraziła go na niemożność zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, czym wyczerpała dyspozycję art. 209 § 1a kk.</p>			

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na wysunięcie wniosku, iż brak uiszczania wpłat na poczet alimentów, a powstała w ten sposób łączna wysokość zaległości przekroczyła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, naraziła małoletniego syna P. P. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Nie ulega wątpliwości, że w okresie zarzutu cały obowiązek utrzymania dziecka spoczywał na jego ojcu. Rodzina utrzymywała się z niewielkiego dochodu za pracę jakie otrzymywał J. P., ze świadczeń wypłacanych z funduszu alimentacyjnego, świadczenia 500+ oraz zasiłku rodzinnego. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, że stanu narażenia pokrzywdzonego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych przez niepłacenie rat alimentacyjnych nie niweluje to, że w pewnym zakresie potrzeby uprawnionych zaspokajał fundusz alimentacyjny czy też inne świadczenia.

W przedmiotowej sprawie ewidentnym jest, że oskarżona w całości uchylała się od wykonania ciężącego na niej z

mocy ustawy obowiązku alimentacyjnego albowiem jej zachowanie w tym zakresie nacechowane było złą wolą i brakiem uczynienia chociażby w części zadość ciążącemu na niej obowiązkowi. Miała ona przy tym wiedzę o ciążącym na niej obowiązku oraz o możliwości prowadzenia egzekucji komorniczej. To też stanowiło dla niej powód nie podjęcia legalnego zatrudnienia, z którego następnie komornik dokonywałby potrąceń. Kwota 500 złotych alimentów dla dziecka oskarżonej została ustalona prawomocnym wyrokiem właściwego Sądu, który badał sytuację uprawnionego do alimentacji, jego potrzeby i możliwości finansowe oskarżonej. Kwota ta wystarczyłaby na pokrycie podstawowych potrzeb bytowych uprawnionego, jednak tylko i wyłącznie dlatego, iż ojciec syna oskarżonej pracował, korzystał z pomocy Funduszu Alimentacyjnego oraz otrzymywał inne świadczenia. Gdyby więc nie świadczenia socjalne instytucji samorządowych i państwowych, jak i zaangażowanie samego ojca małoletniego, niemożliwe stałoby się zaspokojenie choćby w minimalnym zakresie potrzeb P. P. .W tym miejscu zaznaczyć należy,

że kwota 100 złotych wpłacana w dniu 3 lutego 2020 roku w żadnym wypadku nie stanowiła wypełnienia obowiązku alimentacyjnego.

Reasumując, B. K. od 2010 roku posiadała świadomość ciężącego na niej obowiązku opieki, w szczególności łożenia na utrzymanie syna ponieważ wiedziała o prowadzonej przeciwko niej egzekucji sądowej alimentów. Oskarżona wykazała się w ten sposób złą wolą. Po jej stronie istniał trwały zamiar uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie dziecka. Przepięstwo niealimentacji jest przestępowstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo, zaś do wypełnienia ustawowych znamion wystarczy samo narażenie uprawnionego do alimentacji na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb, pozostające w związku przyczynowym z uchylaniem się sprawcy od ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie tej osoby. Okoliczność, że zamiast zobowiązanego do alimentacji środki na realizację podstawowych potrzeb życiowych uprawnionego są dostarczane przez inne osoby nie wyłącza odpowiedzialności zobowiązanego za

występek niealimentacji (tak również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 9 czerwca 1976r. w sprawie VI KZP 13/75 oraz w wyroku z dnia 27 marca 1987r. w sprawie V KRN 54/87).			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	1	1	<p>Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary Sąd baczył, aby była ona adekwatna do stopnia winy sprawcy, stopnia społecznej szkodliwości czynu przez niego popełnionego, jak również współmierna do wagi i okoliczności popełnionego czynu oraz do stopnia naruszonych przez oskarżoną dóbr prawnie chronionych.</p> <p>W związku z tym, wymierzając karę Sąd miał na uwadze ogólne dyrektywy w tym zakresie wskazane przez treść art. 53 k.k., poczynając na niekorzyść oskarżonej siedmioletni okres niealimentacji oraz jej uprzednią karalność - za tożsame czyny popełnione na szkodę tożsamego pokrzywdzonego (aż pięciokrotnie).</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości uchylania się oskarżonej od łożenia alimentów na rzecz pokrzywdzonego był znaczny, gdyż oskarżona</p>

przez kolejny okres uchylała się od łożenia alimentów na rzecz dziecka, nie dbała przy tym, że jej postawa naraziła go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, a kwota zaległości alimentacyjnych jest znaczna. Stopień winy oskarżonej również jest znaczny, ze względu na umyślne działanie oskarżonej i celowe uchylanie się od alimentacji przy założeniu, że obowiązek nałożony na jej osobę wykona państwo. Oskarżona miała przy tym wiedzę o zobowiązaniu, gdyż była karana za to samo przestępstwo, odbywał nawet karę w zakładzie karnym z tego powodu. Oskarżonej można zarzucić, iż mając możliwość wyboru sposobu postępowania nie dała posłuchu normie prawnej.

Przy wymiarze kary, jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował **uprzednią wielokrotną karalność** oskarżonej, w tym co istotne dla przedmiotowego postępowania **pięciokrotnie za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.** Powyższe rzutuje zatem na osobę oskarżonej i prowadzony przez nią dotychczasowy tryb życia.

			<p>Zatem w ocenie Sądu tylko kara bezwzględna w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia w sposób prawidłowy okoliczności popełnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy oraz jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, przede wszystkim zaś umożliwi wdrożenie wobec oskarżonej poczucia obowiązku przestrzegania w przyszłości norm prawnych. W ocenie Sądu kara ta powinna wyrobić w oskarżonej krytyczny stosunek do popełnionego przez nią przestępstwa oparty na przekonaniu, iż każde złamanie przez nią prawa może wiązać się z jej izolacją od społeczeństwa. Oskarżona nie wykazuje woli zmiany swego nagannego postępowania, co rodzi konieczność odpowiedniego oddziaływania na jej postawę w przyszłości.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 120,00 złotych oraz wydatki postępowania w wysokości 70,00 złotych.</p>	
<p>6. <i>1Podpis</i></p>		
<p>Rybnik, dnia 16 marca 2022 roku</p>		